

קונצרט עם ביצוע מבריק של הסולן והתזמורת. קונצרט מלא ניצוצות. כבר הורגשה ידו המנצחת של המנהל המוסיקלי החדש של התזמורת-יואב תלמי. הוא הכין את התזמורת היטב והיא נשמעה כתזמורת סימפונית גדולה.

תלמי יליד הארץ, ליווה את התזמורת בסיורה האחרון בדרום אמריקה, שם זכתה להצלחה גדולה ביותר.

כזה היה הקונצרט של הערב: שתי הפתעות היו בו. שתי חגיגות.

התזמורת נפרדה ממנהל הבמה והספרן שלה אילן עמידרור שליווה אותה בתפקידים אלו ב-46 מתוך 50 השנה שקיימת התזמורת. נאחל לו הצלחה בכל אשר יפנה בעזבו את התזמורת.

אירוע נוסף נחגג בקונצרט.

לפני 50 שנה כאשר המנהל המוסיקלי הנוכחי יואב תלמי היה נגן בתזמורת צה"ל התקיימה תחרות לבחירת שיר לכת לצה"ל. הוגשו הצעות וגם תלמי הגיש. הצעתו זכתה במקום הראשון והפכה לשיר הלכת הרשמי של צה"ל. לכבוד יובל זה בתום הקונצרט הצטרפה תזמורת צה"ל לתזמורת הקאמרית כדי לבצע את השיר בניצוחו של המחבר שהפך בינתיים כאמור למנהלה המוסיקלי ומנצחה הקבוע של התזמורת הקאמרית.

היה זה ביצוע שריגש לא רק את המנצח וחברי שתי התזמורות אלא גם את כל הקהל שהודה למחבר-המנצח ולשתי התזמורות במחויאות כפיים סוערות שלא פסקו עד שהכנרית הראשית הובילה את התזמורת החוצה בסמנה שהקונצרט הסתיים.

כל הקונצרט שהוקלט לצורך הפקת תקליטור היה מורכב מיצירות מאת מנדלסון. אם לשפוט לפי תגובת הקהל שנכח באולם מובטח לתקליטור הצלחה ענקית כשיצא.

פליקס מנדלסון, נכדו של משה מנדלסון הפילוסוף הידוע, אבי תנועת ההשכלה, היה יהודי שדתו הומרה בהיותו קטין. בזכותו באך התגלה מחדש לאחר שנשכח. מנדלסון נחשב לילד פלא שלא ידע מחסור בהיות משפחתו בעלת אמצעים רבים.

בקונצרט הערב שמענו בין השאר שתי יצירות שלא מנוגנות לעתים קרובות, למרות שהן יפות, מעניינות ונהדרות. שמענו את הקונצ'רטות לפסנתר מס' 1 ו-2 וכן את הסימפוניה מס' 1. נגינת שני קונצ'רטים לפסנתר ושני הדרנים לא הספיקו לקהל המאזינים שלא שבע לשמוע ולהנות מנגינתו המופלאה של הסולן אילן גולדשטיין/

גולדשטיין הנו וירטואוז עם טכניקה מצויינת. בעל צליל חזק ונגינה רומנטית ביותר. בנגנו את הקונצ'רטים היה דו שיח מעולה בינו לבין התזמורת בתאום מלא ובהתחשבות מירבית אחד בשני. הוא ניגן את הקדנצה בקונצ'רטו בקצב איטי כך שכל צליל נשמע בברור ובנקיין מירבי. הוא הלהיב את הקהל בנגינתו.

מנדלסון כתב את הקונצ'רטו הראשון בהיותו בן 21. לפי עדותו הוא סיים את הכתיבה תוך פרק זמן קטן ביותר- כמה ימים ותוך אכזבה ממנו. למרות שבשני הקונצ'רטים יש אוירה אחרת בשניהם מנדלסון הרגיש חופשי לחרוג ממוסכמות שהיו לגבי הקונצ'רטו הקלאסי דאז.

שלושת הפרקים של הראשון מנוגנים ברצף, יש בהם התלהבות המחבר המתבטאת בנגינה וירטואוזית סוערת. בשני הוא עמל קשות בחיבורו. הקונצ'רטו רציני יותר, אם כי הראשון יפה יותר, מרשים יותר.

הסימפוניה הראשונה שלו מלאת העליזות, קצב מהיר ורוח נעורים ברוב פרקיה הוא כתב בהיותו בן 15. למרות שמספרה 1 זו אינה הסימפוניה הראשונה שלו. קדמו לה 12 סימפוניות נעורים לכלי קשת(אחת לתזמורת גדולה) שהושמעו בקונצרטים שנערכו בבית המשפחה בברלין לאירועים פרטיים ושלא פורסמו.

לאחר סימפוניות אלו הוא כתב את הסימפוניה מס' 13 לכלי קשת שבסופו של דבר הפך אותה לתזמורת מלאה ושינה את שמה לסימפוניה מס' 1.

זאת סימפוניה "בוגרת" כתובה היטב, מלודית מאוד. במרוצת הזמן החליף את הפרק השלישי שלה- המנואט עם פרק סקרצו, אך למרות שההחלפה זכתה להצלחה גדולה, בדרך כלל היא מנוגנת כפי שנוגנה הערב עם פרק המנואט.

שמענו הערב קונצרט יפה, מלא מוסיקה טובה, ביצוע מעולה, התרגשויות רבות וברצון הייתי שומע אותו מחדש פעם שנייה.

לראות או לא לראות: קונצרט מקסים, ביצוע נהדר הן של הפסנתרן והן של התזמורת. בהעדר קונצרט נוסף עם אותה תכנית, כדאי מאוד לשמוע את הדיסק שיזקק מהקונצרט שהוקלט.